

Startside>Anlægelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Småkrav

Småkrav

Nederlandene

Artikel 25, stk. 1, litra a), kompetente retter

Sager vedrørende småkrav behandles og pådømmes af en dommer ved underdistriktsdomstolen (*kantonrechter*).

Artikel 25, stk. 1, litra b), kommunikationsmidler

Ifølge artikel 33 i den civile retsplejelov kan anmodningsformularer indgives elektronisk, såfremt den pågældende domstols procesreglement tillader det. På nuværende tidspunkt tillader ingen af domstolene, at formularer indgives elektronisk. Formularer kan kun indgives på følgende måde:

pr. post

ved indlevering til justitskontoret.

Gennemførelsesretsakten til lovgivningen om forenkling og digitalisering af procesretten, som stadig er undervejs (herunder en ny artikel 33 i den civile retsplejelov), indeholder regler om elektronisk indgivelse. Disse regler vil formodentlig træde i kraft på et senere tidspunkt.

I den nye artikel 30c i den civile retsplejelov bestemmes det, at sager skal anlægges elektronisk. Ifølge artikel 30c, stk. 4, er fysiske personer og sammenslutninger, hvis vedtægter ikke står opført i en notarialakt, ikke forpligtet til at indgive dokumenter elektronisk, medmindre de repræsenteres af en tredjepart, som yder juridisk bistand.

For øjeblikket er det ikke muligt direkte at anlægge en retssag elektronisk fra en anden medlemsstat. Parter fra andre medlemsstater, som har en juridisk repræsentant i Nederlandene, vil kunne indgive dokumenter elektronisk. Udenlandske parter uden juridisk repræsentant, som ønsker at anlægge en retssag, skal indgive deres dokumenter i papirform.

Artikel 25, stk. 1, litra c), myndigheder og organisationer, der yder praktisk bistand

Der kan indhentes praktisk bistand på det juridiske informationskontor (*Juridisch Loket*), nærmere bestemt hos det europæiske forbrugeroplysningscenter, der har til huse på det juridiske informationskontor.

Se <https://www.eccnederland.nl> og <https://www.juridischloket.nl>.

Artikel 25, stk. 1, litra d), elektroniske forkyndelses- og kommunikationsmidler og midler til tilkendegivelse af accept

Forkyndelse i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordningen og skriftlig kommunikation i henhold til artikel 13, stk. 2, i forordningen sker i overensstemmelse med artikel 30e i den civile retsplejelov. Når ovennævnte lovgivning træder i kraft, vil Nederlandene arbejde ud fra den antagelse, at retssager anlægges elektronisk.

Ifølge artikel 30e i den civile retsplejelov vil andre dokumenter, hvis indgivelse ikke er et specifikt krav, og anden kommunikation mellem retten og sagens parter blive stillet elektronisk til rådighed, medmindre artikel 30c, stk. 5, finder anvendelse. Ifølge artikel 30c, stk. 5, kan de parter, som ikke har pligt til at rundsende dokumenter elektronisk, og som ikke gør det, indgive deres dokumenter i papirform.

Efter lovgivningen om forenkling og digitalisering af procesretten er det endnu ikke teknisk muligt for parter, der er bosiddende i en anden medlemsstat, at indgive dokumenter direkte (jf. b) ovenfor) og rundsende dem via domstolens digitale system. Hverken udenlandske virksomheder eller fysiske personer skal indgive dokumenter elektronisk. Når en sagspart fra en anden medlemsstat har en juridisk repræsentant i Nederlandene, behandles sagen elektronisk, og retten kan tilsvarende forkynde de dokumenter, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, elektronisk.

Når der er tale om sagsparter, som ikke har pligt til at indgive dokumenter elektronisk, og som ikke har nogen juridisk repræsentant, forkyndes dokumenterne pr. post.

Artikel 25, stk. 1, litra e), personer eller erhverv, der er forpligtede til at acceptere forkyndelse af dokumenter eller øvrig skriftlig kommunikation ved brug af elektroniske midler

Se oplysningerne under punkt d).

Artikel 25, stk. 1, litra f), retsafgifter og betalingsmetoder

Kun de personer, der indgiver krav til en underdistriktsdomstol, skal betale retsafgifter. Sagsøgte skal ikke betale nogen retsafgifter. Med hensyn til retsafgiftens størrelse skelnes der i relevante tilfælde mellem:

krav på under 500 EUR eller et ubestemt beløb og

krav på mellem 500 og 12 500 EUR.

Der er tre faste afgifter. Hvilken afgift, der skal betales, afhænger af, om sagsøgeren er en juridisk person, en fysisk person eller en fysisk person med begrænsede økonomiske midler.

Afgifternes størrelse findes på www.rechtspraak.nl.

Det er muligt at foretage fjernbetalinger til de nederlandske domstole ved bankoverførsel. Afgiftsopgørelsen (*griffienota*), som rettens justitssekretær fremsender, er påført rettens bankoplysninger. Retssafgifterne skal overføres til den anførte konto.

Artikel 25, stk. 1, litra g), appelprocedurer og kompetente retter i den forbindelse

Ifølge de nationale bestemmelser kan afgørelser truffet af dommeren ved underdistriktsdomstolen appelleres til appelretten (*gerechtshof*) i forbindelse med europæiske småkrav vedrørende beløb på mindst 1 750 EUR. Appelfristen er 30 dage fra datoen for afgørelsen.

Der findes yderligere oplysninger om de nederlandske domstole på: <https://www.rechtspraak.nl>.

Artikel 25, stk. 1, litra h), prøvelse af domsproceduren og kompetente retter i den forbindelse

Sagsøgte kan anmode den underdistriktsdomstol, der har truffet afgørelse i en sag under den europæiske småkravsprocedure, om at prøve afgørelsen af de grunde, der fremgår af artikel 18, stk. 1, i forordningen. En sådan begæring skal indgives inden for den 30-dages frist, der er angivet i artikel 18, stk. 2.

Artikel 25, stk. 1, litra i), accepterede sprog

Attester, jf. artikel 20, stk. 2, i forordningen, fra en ret i en anden medlemsstat skal udarbejdes på eller oversættes til nederlandsk.

Artikel 25, stk. 1, litra j), kompetente myndigheder med hensyn til fuldbyrdelse

Det er de nederlandske fogeder (*gerechtsdeurwaarders*), der har til opgave at fuldbyrde afgørelser i sager, der behandles efter den europæiske småkravsprocedure.

Med hensyn til hvilke myndigheder, det påhviler at anvende af artikel 23 i forordning (EF) nr. 861/2007, henvises til artikel 8 i gennemførelsesretsakten om den europæiske småkravsprocedure.

Artikel 8 i gennemførelsesretsakten om den europæiske småkravsprocedure

Ved den type fuldbyrdelsesansøgninger, som omhandles i forordningens artikel 22 og 23, finder artikel 438 i den civile retsplejelov anvendelse.

Artikel 438 i den civile retsplejelov

1. Tvister, som opstår i forbindelse med fuldbyrdelsen, indbringes for den distriktsdomstol (rechtbank), som har kompetence efter de almindelige regler, eller for distriktsdomstolen i den retskreds, hvor udlægget skal foretages, hvor aktivet eller aktiverne befinder sig, eller hvor fuldbyrdelsen skal finde sted.

2. Der kan anlægges en sag om foreløbige retsmidler (kort geding) ved den domstol, som i henhold til stk. 1 har kompetence til at behandle begæringer om foreløbige retsmidler (voorzieningsrechter), med henblik på at få anordnet et sådant foreløbigt retsmiddel. Den dommer, der behandler begæringer om foreløbige retsmidler, kan desuden udsætte fuldbyrdelsen i et vist tidsrum, eller indtil tvisten er afgjort, eller han eller hun kan beslutte, at der kun kan ske fuldbyrdelse, eller at fuldbyrdelsen kun kan fortsætte, hvis der stilles sikkerhed. Dommeren kan ophæve et foretaget udlæg, med eller uden sikkerhedsstillelse. Under fuldbyrdelsen kan dommeren tilpligte en part at berigtige formelle mangler, idet han eller hun foreskriver, hvilke formaliteter der på ny skal iagttages, og hvem der skal bære de hermed forbundne omkostninger. Dommeren kan tilpligte en berørt tredjemand at affinde sig med fuldbyrdelsen eller medvirke hertil, med eller uden sikkerhedsstillelse fra den part, der anmoder om fuldbyrdelse.

3. Hvis ikke tvisten er egnet til en sag om foreløbige retsmidler, kan den dommer, der behandler begæringen, på foranledning af sagsøgeren i stedet for at afvise begæringen henvise den til distriktsdomstolen med angivelse af, hvornår den skal behandles. En sagsøgt, der ikke møder op på det tidspunkt, hvor han eller hun er tilsagt, og som ikke i retten lader sig repræsentere af en advokat, kan erklæres for udeblevet, hvis vedkommende har fået en udtrykkelig indkaldelse til det pågældende retsmøde under iagttagelse af det gældende indkaldelsesvarsel eller af den frist, dommeren på sagsøgerens anmodning måtte have fastsat.

4. Hvis der over for den foged, som det påhviler at foretage fuldbyrdelsen, gøres indsigelse, som kræver et øjeblikkeligt foreløbigt retsmiddel, kan fogeden fremlægge en af ham eller hende udarbejdet rapport for retten med henblik på at få anordnet et foreløbigt retsmiddel til løsning af tvisten mellem de berørte parter. Dommeren skal da udsætte behandlingen af sagen, indtil de berørte parter er blevet indkaldt, medmindre han eller hun på grund af indsigelsens art finder, at det er nødvendigt straks at anordne et foreløbigt retsmiddel. Hvis en foged selv tager et sådant skridt uden samtykke fra den part, der anmoder om fuldbyrdelse, kan fogeden dømmes til at betale omkostningerne, hvis det viser sig, at foranstaltningen var uberettiget.

5. Hvis tredjemand ønsker at gøre indsigelse mod en fuldbyrdelse, gøres dette ved at indkalde begge fuldbyrdelsessagens parter.

Stk. 3 og 5 vil blive bragt i overensstemmelse med den kommende lovgivning om forenkling og digitalisering af procesretten:

3. Hvis ikke tvisten er egnet til en sag om foreløbige retsmidler, kan den dommer, der behandler begæringen, på foranledning af sagsøgeren i stedet for at afvise begæringen henvise den til distriktsdomstolen. Den ret, sagen henvises til, fastsætter omgående et tidspunkt for det næste skridt i sagen. En sagsøgt, der ikke møder op på det tidspunkt, hvor han eller hun er tilsagt, og som ikke i retten lader sig repræsentere af en advokat, kan kun erklæres for udeblevet, hvis vedkommende har fået en udtrykkelig indkaldelse til det pågældende retsmøde under iagttagelse af det gældende indkaldelsesvarsel eller af den frist, dommeren på sagsøgerens anmodning måtte have fastsat.

5. Hvis tredjemand ønsker at gøre indsigelse mod en fuldbyrdelse, gøres dette ved at indkalde begge fuldbyrdelsessagens parter.

Sidste opdatering: 16/05/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.